

Ove Munch: Jeg takker for svaret og skal blot udtrykke håbet om, at det så ikke varer så længe, inden der kommer disse forbedringer på ordblindelinstitutet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren redegøre for det grundlag, på hvilket han har skønnet, at de sociologistuderendes beskyldninger mod visse lærere er ubegrundede?“

Skriftlig begrundelse:

Som det fremgår af dagspressen for den 24. april d. å., har undervisningsministeren nu bedt justitsministeriet foranledige, at der foretages en politimæssig undersøgelse mod de sociologistuderende ved Københavns universitet.

Anledning er, at studenterne i en kritisk rapport har beskæftiget sig med visse læreres dobbeltstillinger samt med et tilfælde af kommerciel udnyttelse af studenternes arbejder.

Øjensynlig henholder ministeren sig til retsplejelovens § 725, stk. 3, jfr. straffelovens kap. 27 § 267 og § 275. Ministeren må altså have en viden om, at studenterne har begået strafbare handlinger, siden han mener at måtte lave en politisag ud af det.

Imidlertid oplyser ministeren ikke til dagspressen, at han har en sådan viden, der kan berettiggende en politimæssig undersøgelse mod studenterne. Derfor spørgsmålet.

I øvrigt forekommer undersøgelsen også uforståelig på baggrund af ministerens udtalelser i folketinget den 19. februar i år. Disse udtalelser gik jo på, at studienævn og andre tilsvarende organer måtte være det rette forum, hvor klager over lærere skulle tages op.

Tredje næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kjær Rasmussen: Jeg må indrømme, at undervisningsministeren er en overraskelsesrenes mand, især når han beskæftiger sig med studenternes problemer. Jeg vil ikke sige, at ministeren har for vane at overraske til den positive side. Mon ikke det overrumplede alle, da ministeren pludselig lod foranstaltet en politiuundersøgelse mod de sociologistuderende ved Københavns universitet? Jeg tror det. For den 19. februar d. å. stod ministeren jo her på talerstolen og sagde, at den slags, altså kontroverser mellem elever og lærere, burde ordnes inden for universiteternes egne rammer. Hvorfor skulle denne sag så ikke også kunne ordnes inden for universitetets rammer? Hvorfor pudser ministeren politiet på dem, som har klaget, en fremgangsmåde, man kun anvender, dersom det er aldeles sikkert, at klagerne er fulde af løgn eller noget i den retning? Mener ministeren, at studenterne er det? Jeg spørger, fordi ministeren ikke har gjort sig den ulejlighed at fortælle offentligheden, om han har et grundlag for at rette undersøgelsen, altså politiuundersøgelsen, mod studenterne.

Forhåbentlig indeholder ministerens svar her i dag et fyldestgørende svar på alle disse spørgsmål, som jeg her har rejst, spørgsmål, som for øvrigt også offentligheden stiller. Jeg føler trang til at sige, at det her jo ikke er et spil om pebernødder eller noget i den retning; det er et spørgsmål, om vi lever i et retssamfund, eller om vi lever i noget, der er under udvikling til en politistat.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Indledningsvis vil jeg gerne fremhæve, at ministeriet ikke på forhånd har taget stilling til, om de af de sociologistuderende fremsatte beskyldninger er begrundede eller ubegrundede, og dermed har jeg i og for sig besvaret det fremsatte spørgsmål. Men jeg skal gerne knytte nogle yderligere bemærkninger til sagen.

Man må gøre sig klart, at denne sag er startet med, at sociologistuderende har tilstillet offentligheden den nævnte rapport og